អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា
Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia
Chambres Extraordinaires au sein des Tribunaux Cambodgiens

ឯកសារដើម
ORIGINAL/ORIGINAL
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ (Date): 25-Jan-2018, 13:15
CMS/CFO: Sann Rada

សំណើសុំការកែតម្រូវ

សំណុំរឿងលេខ៖ 002/19-09-2007-ECCC/TC

កែលើឯកសារលេខ៖	**ERN(s):**	**កាលបរិច្ឆេទ៖**	**ប្រភេទកំណែ៖**
E3/1360	01218822-01218824	22/01/2018	☐ កែលើឯកសារដើម ☒ កែលើឯកសារបកប្រែ ☐ រៀបចំទាត់ថ្នាក់ឡើងវិញ

មូលហេតុនៃការកែតម្រូវ៖

ជំនួសឯកសារមិនទាន់កែតម្រូវដោយឯកសារដែលបានកែតម្រូវរួច។

សេចក្តីលម្អិតនៃការកែតម្រូវ៖

ស្នើដោយ៖អង្គភាពបកប្រែភាសា ហត្ថលេខា៖

បានទទួលការឯកភាពពីក្រឡាបញ្ជី(ចំពោះឯកសារដើម)៖ ហត្ថលេខា៖

បានទទួលការឯកភាពពីអង្គភាពបកប្រែភាសា(ចំពោះការបកប្រែ)៖ ហត្ថលេខា៖

ចម្លើយសារភាពរៀបរាប់អំពីការឈ្លានពានរបស់សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាមនៅតាកែវ

សេវាឃោសនាការក្នុងស្រុក ផ្សាយចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញ BK020434Y ម៉ោង ២៣:00 GMT ម៉ោងនៅកម្ពុជា ថ្ងៃទី ១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៧៨ BK

[ការសារភាពដោយអនុសេនីយ៍ត្រីទីពីរវៀតណាម (ហា វ៉ានហាច) - កត់ត្រាទុកជាភាសាវៀតណាមដោយមានការបកប្រែផ្ទាល់មាត់ជាភាសាខ្មែរព្រមគ្នា]

[សម្រង់] ខ្ញុំឈ្មោះ (ហា វ៉ាន់ហាច)។ ខ្ញុំអាយុ ២៥ ឆ្នាំ។ ខ្ញុំកើតនៅភូមិវិញទ្រឿង ឃុំចូវផុង ស្រុកភីចូវ ខេត្តអានយ៉ាង។

ខ្ញុំបានចូលរួមក្នុងសម្ព័ន្ធយុវជនរំដោះជាតិហូជីមិញនៅឃុំចូវផុងក្នុងឆ្នាំ ១៩៧១ ជាមួយនឹង (បាយ ឡិញ) ដែលជាមេបញ្ជាការយោធាឃុំ និង (បាយ ចូវ) ដែលជាប្រធានជនស៊ីវិលឃុំ ជាអ្នកធានាខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានក្លាយជាសមាជិកនៃបក្សពលករវៀតណាមនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៣ ជាមួយ (បាយ ឡិញ) ដែលជាមេបញ្ជាការយោធាឃុំ និង (ប៊ុយ វ៉ានបង) ដែលជាប្រធានបច្ចុប្បន្ននៃទីក្រុងចូវដុក ជាអ្នកធានាខ្ញុំ។ ខ្ញុំមានឋានៈជាអនុសេនីយ៍ត្រីផ្កាយមួយ។ ខ្ញុំបម្រើជាមេបញ្ជាការនៃកងអនុសេនាតូចលេខ ២ នៃអនុសេនាធំលេខ ៤ កងអនុសេនាតូចលេខ ១ កងវរសេនាធំលេខ ៣ កងពលធំលេខ ៤។

ខ្ញុំត្រូវបានចាប់ខ្លួននៅថ្ងៃទី ៧ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៧៨ នៅមាត់ប្រឡាយកំពង់ក្រសាំង នៅក្បែរភូមិក្តុលជំរំ ស្រុកកោះអណ្តែត នៅក្នុងទឹកដីកម្ពុជា។

ចាប់ពីខែ មេសា ដល់ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៧៧ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់បេសកកម្មតាមមូលដ្ឋានរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានចូលរួមក្នុងវគ្គនយោបាយ និងយោធានៅចូវដុក។ វរសេនីយ៍ឯកផ្កាយមួយ (ហៃ ដាវ) ជាអ្នកគ្រប់គ្រងការហ្វឹកហាត់នេះ។

ដោយថ្លែងពីបក្សកុម្មុយនីស្តវៀតណាម (ហៃ ដាវ) បាននិយាយថា៖ បក្សយើងបានប្តូរឈ្មោះជាច្រើនដង។ ថ្វីបើមានការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះម្តងហើយម្តងទៀតក៏ដោយ ក៏មាគ៌ាបក្សយើងនៅដដែល។ មាគ៌ានេះបានអំពាវនាវឱ្យមានបដិវត្តន៍ដើម្បីរំដោះប្រទេសវៀតណាម កម្ពុជា និងឡាវ និងការបង្កើតសហព័ន្ធឥណ្ឌូចិនក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់វៀតណាម។ (ហៃ ដាវ) បានបន្ថែមថា៖ ឥឡូវនេះ វៀតណាមត្រូវបានរំដោះទាំងស្រុងហើយឥណ្ឌូចិនក៏ដូចគ្នាដែរ។ ប៉ុន្តែ ប្រទេសកម្ពុជាកំពុងអនុវត្តតាមមាគ៌ាខុសពីយើង។ ហេតុនេះហើយបានជាយើងគួរតែវាយប្រហារលើប្រទេសកម្ពុជា និងបង្កើតរដ្ឋាភិបាលថ្មីដែលនឹងយល់ស្របជាមួយមាគ៌ាបក្សកុម្មុយនីស្តវៀតណាម។

Original EN: 00169870-00169969
Translated: [00169876-00169878]

Deleted: Unrevised translation. A revised translation will be provided by ITU upon request.

ទាក់ទងទៅនឹងស្ថានភាពក្នុងស្រុក (ហៃ ដាវ) បានសង្កត់ធ្ងន់ថា៖ ចាប់តាំងពីការរំដោះ ប្រទេសយើងបានជួបការលំបាកយ៉ាងខ្លាំង។ បញ្ហាដំបូងកើតឡើងពីការតស៊ូរបស់សំណល់កងទ័ពខ្មាំងប្រមូលផ្ដុំឡើងវិញ ដែលកំពុងលាក់ខ្លួននៅក្នុងព្រៃ ឬបង្កប់ខ្លួនក្នុងចំណោមមហាជន និងអ្នកដែលបានញុះញង់ឱ្យមានវិទ្ធង្សនា និងការបះបោរប្រឆាំងនឹងរដ្ឋាភិបាលថ្មី។ បញ្ហាមួយទៀត ដែលស្មុគស្មាញបំផុត គឺវិស័យសេដ្ឋកិច្ច។ ចាប់តាំងពីសង្គ្រាម ប្រជាជនយើងបានប្រឈមមុខនឹងការខ្វះខាត តម្រូវការ និងការចង់បានជាច្រើន។ យើងខ្វះស្បៀងអាហារ ខ្វះថ្នាំពេទ្យ និងវត្ថុចាំបាច់ផ្សេងទៀត។ ជាលទ្ធផល ប្រជាជនយើងជួបប្រទះភាពអត់ឃ្លាន។ (ហៃ ដាវ) ក៏បាននិយាយដែរថា៖ សង្គមយើងបច្ចុប្បន្នគឺមិនទាន់មានសន្តិសុខទេ។ ជាពិសេស ទង្វើផ្សេងៗនៃការលួចប្លន់ ចោរកម្ម ការសម្លាប់ ការច្រណែន វិវាទនៅក្នុងជួរយុទ្ធជន និងកម្មាភិបាលរបស់យើង ករណីនៃការលម្អៀងផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន និងបញ្ហាសីលធម៌ដូចជាការប្រព្រឹត្តអនាចារ ប្រមឹកស្រា និងការប្រើអំពើហិង្សាគឺមានពាសពេញ។

ទាក់ទងទៅនឹងស្ថានភាពខាងក្រៅវិញ (ហៃ ដាវ) បាននិយាយថា៖ មានទំនាស់យ៉ាងខ្លាំងរវាងយើង និងកម្ពុជា។

បន្ទាប់ពីបញ្ចប់វគ្គនយោបាយ យើងទទួលបានការបណ្ដុះបណ្ដាលពីយុទ្ធសាស្ត្រប្រយុទ្ធ។ នៅពេលបញ្ចប់ ខ្ញុំបានទៅចូលរួមជាមួយអង្គភាពខ្ញុំវិញ។ ចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៧៧ ទៅឆ្នាំ ១៩៧៨ អង្គភាពស៊ើបការណ៍របស់ខ្ញុំបានចូលរួមបួនដងនៅក្នុងការឈ្លានពានប្រឆាំងនឹងទឹកដីកម្ពុជានៅក្នុងខេត្តតាកែវ។

លើកដំបូង នៅខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៧ អង្គភាពរបស់ខ្ញុំបានចូលរួមជាមួយអង្គភាពផ្សេងទៀតនៃកងពលធំលេខ ៤ ក្នុងការវាយប្រហារលើទឹកដីកម្ពុជា នៅក្បែរប្រឡាយកំពង់ក្រសាំង ស្រុកកោះអណ្ដែតខេត្តតាកែវ។ អង្គភាពយើងរត់ចូលទៅក្នុងចំពួយឫស្សី គ្រាប់មីន និងការបាញ់កាំភ្លើងធំរបស់កងកម្លាំងកម្ពុជា និងត្រូវបានបង្ខំឱ្យដកថយ។ គ្នាយើង ១៥ នាក់បានស្លាប់ និង ១៩ នាក់រងរបួស។

លើកទីពីរ នៅក្នុងខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៧៧ អនុសេនាធំនៃកងពលធំលេខ ៤ របស់យើងបានចូលទៅកម្ពុជាដើម្បីសាកសួរអំពីស្ថានភាពយោធានៃភាគីកម្ពុជានៅក្នុងតំបន់ព្រៃសង្គមមានជ័យនៃឃុំព្រៃខ្លា ស្រុកកោះអណ្ដែត ខេត្តតាកែវ។ យើងត្រូវបានបង្ខំដោយការបាញ់កាំភ្លើងធំរបស់កម្ពុជាឲ្យដកថយទៅប្រទេសយើងវិញនៅល្ងាចថ្ងៃដដែល។ នៅពេលនោះ គ្នាយើង ៨ នាក់បានស្លាប់ និង ២០ នាក់រងរបួស។

Deleted: យក

Deleted: Unrevised translation. A revised translation will be provided by ITU upon request.

លើកទីបី នៅខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៧៧ អនុសេនាធំពីររបស់យើងបានចូលទៅប្រទេសកម្ពុជាម្តងទៀតនៅក្នុងតំបន់ព្រៃខ្លា។ យើងត្រូវបានបង្ខំឱ្យដកថយ ដោយសារយើងរត់ចូលទៅក្នុងកងតស៊ូដ៏រឹងមាំដោយភាគីកម្ពុជា។ គ្នាយើង ១៥ នាក់បានស្លាប់ និង ១០ នាក់ផ្សេងទៀតរងរបួស។

លើកទីបួន នៅថ្ងៃទី ៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៧៨ អង្គភាពរួមបញ្ចូលគ្នា ក្នុងនោះមានទាំងកងអនុសេនាតូចរបស់ខ្ញុំ បានចេញទៅប្រមូលព័ត៌មានក្នុងទឹកដីកម្ពុជា នៅក្បែរភូមិក្តុលជំរំ ស្រុកកោះអណ្តែត ខេត្តតាកែវ។ ក្រុមរបស់យើងមានបុរស ៣០នាក់។ សហមេបញ្ជាការរបស់ខ្ញុំ ដែលជាអនុសេនីយ៍ត្រីផ្កាយមួយ (ដាំ) ខ្ញុំ និងបុរសប្រាំពីរនាក់បានទន្ទ្រានប្រហែល ៣ គីឡូម៉ែត្រចូលទៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ អ្នកនៅសល់នៃក្រុមរបស់យើងបានរង់ចាំនៅពីក្រោយ ៣០០ ម៉ែត្រពីព្រំដែន ក្នុងទឹកដីកម្ពុជា។

នៅពេលដែលយើងសម្រាកហូបអាហារថ្ងៃត្រង់ យើងត្រូវបានកងកម្លាំងកម្ពុជាឡោមព័ទ្ធ និងបាញ់មកលើ។ បុរសបីនាក់របស់ខ្ញុំត្រូវបានសម្លាប់។ ខ្ញុំ និងមនុស្សប្រាំនាក់ផ្សេងទៀតបានលើកដៃចុះចាញ់។ យើងត្រូវបានកងកម្លាំងកម្ពុជាចាប់ខ្លួននៅថ្ងៃទី ៧ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៧៨។ ពួកទាហានដែលត្រូវបានចាប់គឺ៖ ខ្ញុំ ជាអនុសេនីយ៍ត្រីផ្កាយមួយ (ហា វ៉ាន់ហាច) ពលទាហាន (ហុង) ពលទាហាន (ទុយ) នាយទោ (តាំ)នាយទោល (ថើយ) និងនាយទោ (ទៀង)។ មនុស្សបីនាក់ដែលបានស្លាប់គឺ អនុសេនីយ៍ត្រីផ្កាយមួយ (ដាំ) ដែលជាមេបញ្ជាការនៃក្រុមនេះ ពលបាលត្រី (ទុង) និងនាយទោ (ហួង)។ កាំភ្លើង AK ប្រាំបួនដើមដែលយើងបាននាំមកជាមួយត្រូវបានរឹបអូស។

ធ្វើនៅថ្ងៃទី ២៣ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៧៨
ហត្ថលេខា៖ (ហា វ៉ាន់ហាច)

Formatted: Condensed by 0.7 pt

Deleted: Unrevised translation. A revised translation will be provided by ITU upon request.